

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206335
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5812206335.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Palko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 8C/162/2012-24 zo dňa 14. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Nemal preukázané, že by zo strany tamojšieho súdu v dotknutom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu v tom zmysle ako uvádzala navrhovateľka. Ak potom nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti odporkyne za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, logicky sa už ani nebolo potrebné zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a odporkyni ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľka. Ako strana v konaní nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, pričom sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V konaní nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Došlo k porušeniu práva na kontradiktórny súdny proces. V ďalšom poukázala na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. V tejto súvislosti upozornila i na právny názor vyslovený Krajským súdom v Trnave, v rozhodnutí sp. zn. 11NcC/46/2012 zo dňa 17. 10. 2012, kde v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda a prikázal vec na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Galanta. V konkrétnostiach uviedla, že súd sa mal dopustiť viacerých omylov. Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p..

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež

zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Odvolacia námietka navrhovateľky, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je dôvodná. Okresný súd tým, že rozhodol bez nariadenia pojednávania, zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na túto vadu je krajský súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

Postupom okresného súdu, keď v zmysle ust. § 115a ods. 2 O. s. p. vo veci nenariadil pojednávanie, došlo k odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní, kde je účastníkovi umožnené predkladať návrhy, navrhovať a predkladať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonanému dokazovaniu, k tvrdeniu protistrany, právo záverečnej reči a podobne. Uplatnenie týchto konkrétnych práv bolo navrhovateľke odňaté vadným postupom okresného súdu, keď vo veci samej nenariadil pojednávanie.

Ust. § 115a O. s. p. umožňuje súdu rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania v drobných sporoch.

Je nepochybné, že súdená vec, vzhľadom na predmet konania, ktorý nepresahuje sumu 1.000,- Eur, je považovaná za drobný spor (§ 200ea O. s. p.).

Krajský súd zdôrazňuje, že nie vždy ale rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania prichádza do úvahy.

Citované ustanovenie bolo zaradené do Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti so snahou zrýchliť a zefektívniť konanie, keď bola súdu daná možnosť, nie povinnosť, rozhodovať aj bez nariadenia pojednávania za splnenia zákonom stanovených podmienok.

Základom pre rozhodnutie súdu v takomto prípade sú zhodné (nespochybené) listinné dôkazy predložené účastníkmi konania. V prípade akýchkoľvek pochybností rozsudok bez pojednávania nie je možné vydať. Vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle

§ 120 a nasl. O.s.p.. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej.

Skutkový stav môže súd ustáliť len z predložených listinných dôkazov a je vylúčené, aby rozhodnutie bolo založené na listine, ktorú účastníci nepredložili.

Z napadnutého rozsudku však vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s exekučným spisom sp. zn. 4Er/977/2010. Zo zistení vyplývajúcich z exekučného spisu vychádzal pri prijatí konečného rozhodnutia vo veci samej.

Pokiaľ však súd nenariadil pojednávanie, nemohol vykonávať dokazovanie, ktoré možno vykonať iba podľa zásad stanovených v ustanoveniach § 120 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku na pojednávaní a nemohol potom vychádzať z obsahu exekučného spisu, ktorý nebol súčasťou listín predložených navrhovateľkou spolu s podaním návrhu vo veci samej a zároveň nebol ani obsahom podaní odporkyne

(ktorá sa vo veci ani nevyjadřila a nijako nespochybnila skutkové tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu).

Okresný súd tak konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a týmto postupom okresného súdu bola navrhovateľke odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Povinnosťou okresného súdu bude vec opätovne, po nariadení pojednávania, prejednať a rozhodnúť. Okresný súd zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho a prvostupňového konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.